

SPINOY, Antoine, socialistisch politicus, burgemeester, minister (Mechelen 6 december 1906 - Hasselt 26 mei 1967).

Arbeiderszoon, voltooide zijn humaniora niet, maar volgde lessen aan de Arbeidershogeschool te Ukkel. Werd in 1930 arrondissementssecretaris van de Belgische Werkliedenpartij (BWP) te Mechelen. Van 1936 tot '44 was hij provincieraadslid van Antwerpen. Tijdens de Spaanse burgeroorlog had hij de leiding van het Internationaal Hospitaal Onteniente. In 1939 werd hij gemobiliseerd, maakte de 18-daagse veldtocht mee als sergeant en was tot december 1941 krijgsgevangene. Daarna ging hij in het verzet. Op 14 november 1944 (bij de dood van D. Bouchery) werd hij volksvertegenwoordiger, wat hij bleef tot aan zijn dood, en in augustus 1945 burgemeester van Mechelen (tot 1961 en daarna weer sinds 1966). Van 1954 tot '58 was hij minister van Landbouw in de regering-Van Acker en in de regering-Lefèvre-Spaak (1961-'65) was hij minister van Economische Zaken. In 1965-'66 was

hij vice-eersteminister, tevens belast met de coördinatie van het economisch beleid.

Spinoy kwam reeds jong onder de indruk van het plan-socialisme van H. de Man, werd propagandist van het Plan van de Arbeid en bleef ook na 1940 inspiratie putten uit De Man's ideeën, vooral op economisch gebied.

Als burgemeester voerde hij een dynamisch beleid: hij stimuleerde het bibliotheekwezen en de volksontwikkeling, zorgde voor de bouw van een van de eerste culturele centra van het land. Tevens was het vooral aan hem te danken dat in Mechelen aan de werkloosheid een eind kwam door een radicale economische verandering: hij trok nieuwe bedrijven aan, zowel uit binnen- als buitenland (vooral uit de V.S.).

In de regering-Van Acker leverde Spinoy een positieve bijdrage tot de afsluiting van het Schoolpact. Tijdens de regering-Harmel-Spinoy stimuleerde hij op nationaal vlak de economische expansie, naar het voorbeeld van zijn activiteiten op lokaal vlak. Vooral in de Nationale Investeringsmaatschappij zag hij hiervoor een instrument. Hij was overtuigd van het belang van een gewestelijke economische politiek, werkte een wetsontwerp uit voor economische decentralisering, wat echter door de CVP-partner niet aanvaard werd.

Spinoy was tegenstander van het nationalisme en als zodanig voorstander van een socialistische eenheidspartij. Voor de Vlaams-Waalse problemen zag hij geen oplossing in het federalisme: „Voor ons is het duidelijk: niet alleen de traditie, niet alleen de gemeenschappelijke geschiedenis en belevenissen, niet alleen een samenhangendheid die historisch ouder is dan de Belgische onafhankelijkheid, maar ook de zin voor de huidige werkelijkheid, het begrip voor de behoeften, de gebiedende elementen in ons sociaal-economisch samenzijn, onze mogelijkheden in het ruimer verband van de Westeuropese economische en politieke eenheid, zeggen ons dat wij er belang bij hebben samen te blijven en samen te werken. Voor Brussel betekent zulks dat de meerderheid van onze Brusselse landgenoten moet verstaan en dus politiek tot uitdrukking brengen dat in een land waarin de Vlamingen de numerieke meerderheid uitmaken, de hoofdstad de leden van deze meerderheid niet als minderwaardig mag beschouwen, hun taal en cultuur niet verachten, niet geringschatten en dat de Vlamingen in de hoofdstad de zekerheid moeten hebben dat zij met de kennis van hun Nederlands in de hoofdstad en het land dezelfde rechten en mogelijkheden hebben als onze Franssprekende landgenoten, dezelfde rechten, niet méér en geen andere rechten dan zij”.

LITERATUUR: *Antoine Spinoy* (in memoriam), in *Socialistische Standpunten* (1968, p. 1-84).

MIEKE CLAEYS-VAN HAEGENDOREN

SPINODIO pseudoniem van Camille Huysmans